

در اولین فرصت به مسجد ابوذر می‌آیم

۲۲ مرداد ۱۳۹۵ ساعت ۱۴:۴۵

آمدن مقام معظم رهبری به مسجد ابوذر مقدماتی داشت چرا که ایشان به عنوان نماینده مجلس شورای اسلامی و امام جمعه موقت تهران دارای محدودیت وقت بودند و در آن دوره زمانی، مسئله مهم کشور که آسیب جدی به انقلاب اسلامی وارد می‌کرد شایعات و دروغ‌های بی‌جایی بود که توسط گروه‌هایی در بین مردم به طور مستقیم پخش می‌شد...

حجت‌الاسلام رضا مطلبی گفت: بعد از حادثه ۶ تیر ۶۰ خدمت مقام معظم رهبری رسیدم؛ آقای جنتی همه را معرفی کرد؛ بعد از معرفی بنده، حضرت آقا با شنیدن عنوان مسجد ابوذر فرمودند «مسجد خودمان» و ادامه دادند «در اولین فرصت به مسجد ابوذر می‌آیم».

صدای انفجاری در مسجد و فضای بیرون می‌پیچد. مردم سراسیمه و گروه‌گروه به طرف محل انفجار می‌دوند؛ هنوز هیچ‌کس به درستی نمی‌داند چه اتفاقی افتاده است؛ شایعاتی بر سر زبان‌هاست که به جان یکی از مقامات کشوری سوء قصد شده است. در مدت کوتاهی جمعیت زیادی در مقابل مسجد ابوذر جمع می‌شوند. بعضی‌ها اشک می‌ریزند و بعضی هم شعار می‌دهند: «مرگ بر منافق ... مرگ بر منافق ...». همیشه در تاریخ ملت‌ها روزهایی وجود دارند که سرنوشت سازند. این روزهای سرنوشت‌ساز گاهی غم‌بارند و گاهی عبرت‌آموز؛ حالا وقتی بعد از سی و چند سال به گذشته بر می‌گردیم می‌بینیم که سال ۱۳۶۰ یکی از غم‌بارترین سال‌های تاریخ انقلاب اسلامی ایران است؛ سالی پر از ترور و سوء قصدهای کور بدخواهان انقلاب که می‌خواستند در برابر سیل خروشان مردم مقاومت و در این رودخانه برخورد در خلاف جهت شنا کنند. این تلاش گمراهانه اگرچه نتوانست به نهال نو پای انقلاب آسیب وارد کند اما انسان‌ها و خدمتگزارانی را از این ملت گرفت که فقدان هر یک از آنها ضایعه‌ای جبران‌ناپذیر بود. ششم و هفتم تیر و هشتم شهریور ماه سال ۱۳۶۰ از روزهایی است که در تقویم ذهنمان ثبت شده است. ۶ تیر ۱۳۶۰ روزی است که به جان مقام معظم رهبری که در آن زمان نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی، عضو حزب جمهوری اسلامی ایران و امام جمعه موقت تهران بودن سوء قصد شد و ایشان به شدت مجروح شدند. فردای آن روز نیز در حادثه‌ای خونبار در حزب جمهوری، شهید آیت‌الله بهشتی و ۷۲ یار باوفای انقلاب به شهادت رسیدند.

حجت‌الاسلام رضا مطلبی امام جماعت مسجد ابوذر در گفت‌وگو با باشگاه خبری فارس در خصوص حادثه ۶ تیر ۱۳۶۰ اظهار داشت: آمدن مقام معظم رهبری به مسجد ابوذر مقدماتی داشت چرا که ایشان به عنوان نماینده مجلس شورای اسلامی و امام جمعه موقت تهران دارای محدودیت وقت بودند و در آن دوره زمانی، مسئله مهم کشور که آسیب جدی به انقلاب اسلامی وارد می‌کرد شایعات و دروغ‌های بی‌جایی بود که توسط گروه‌هایی در بین مردم به طور مستقیم پخش می‌شد. در آن فاصله زمانی سر

هر کوچه گروه‌های ۲ یا ۳ نفر راجع به شایعات موجود در کشور با یکدیگر صحبت می‌کردند و این مسئله‌ای بود که دشمن برای جامعه اسلامی به وجود آورده بود و به خصوص این شایعات بیشتر درباره اشخاصی همچون آیت‌الله بهشتی، مقام معظم رهبری و آیت‌الله موسوی اردبیلی مطرح بود. یادم هست آن روزها در میدان مقدم و میدان ابوذر جمعی می‌نشستند و اینگونه صحبت‌ها را مطرح می‌کردند. اینجا بود که مقام معظم رهبری که به اینگونه مسائل آشنایی داشتند، خواستند تا در جنوب تهران طی جلسه‌ای با این هجمه باطل مبارزه کند. حجت‌الاسلام مطلبی گفت: مقام معظم رهبری روزهای شنبه در مسجد «حاج ابوالفتح» در خیابان ری سخنرانی می‌کردند؛ اما از آنجایی که حزب جمهوری خواستار این بود که آنگونه جلسات در جنوب تهران برگزار شود، مسجد ابوذر را برای این برنامه‌ها مناسب دیدند و از ما برای همکاری در برگزاری این برنامه دعوت به همکاری کردند و ما هم با استقبال از این پیشنهاد، مسجد ابوذر را از همه جهات به خوبی آماده کردیم. برای برگزاری بهتر مراسم من دستور دادم تا در حیاط مسجد یک میزی با تعداد زیادی پرز برق آماده کنند تا ضبط‌ها را بر روی آن قرار دهیم. همه چیز برای یک برنامه خوب آماده شد، اما مقام معظم رهبری با یک تماس تلفنی با واسطه اعلام کردند، به خاطر جلسه مهمی که برای استیضاح بنی‌صدر در مجلس وجود دارد، سخنرانی ایشان لغو شود. چند روز بعد از لغو سخنرانی آیت‌الله خامنه‌ای در مسجد ابوذر، روزنامه جمهوری اسلامی خبر حضور مقام معظم رهبری را در روز شنبه ۶ تیرماه در مسجد ابوذر منتشر کرد؛ این بار ایشان زودتر از موعد مقرر در مسجد حضور یافتند و مدتی در حیات مسجد جمعی از هم‌زمان و ارادتمندان‌شان گرد ایشان حلقه زدند و گپ و گفت داشتند. نماز ظهر را به امامت ایشان اقامه کردیم و ایشان در فاصله دو نماز، به سخنرانی پرداختند. ایشان در این سخنرانی از توطئه و شایعاتی که تاکنون جامعه اسلامی با آن روبه‌رو بوده است، سخن گفتند و مثال‌هایی از جنگ بدر و حنین زدند. در میان این صحبت‌ها بود که یک سیاهی پشت سرم احساس کرده؛ آن فرد با تمام شهامت و شجاعت جلو رفت تا ضبط خود را نزدیک سخنران بگذارد و ما فکر کردیم به خاطر ضبط کردن بهتر صدا می‌خواهد آن را نزدیک مقام معظم رهبری قرار دهد و هیچگاه فکر ترور ایشان به ذهن ما خطور نکرد. چند ثانیه بعد از قرار دادن ضبط، بلندگو شروع کرد به صوت کشیدن و آقا در صحبت‌هایشان تذکری برای درست کردن بلندگو دادند و چند قدمی برای بهتر شدن صدا جا به جا شدند که ناگهان صدای مهیبی برخاست و مقام معظم رهبری بر زمین افتاد و خواست و اراده خداوند این بود که در این حادثه آقا به تنهایی مجروح شوند چرا که ممکن بود فردای آن روز با حضور در حزب جمهوری هدف توطئه بزرگتری قرار بگیرند.

حجت‌الاسلام مطلبی با بیان اینکه این حادثه بعد از استیضاح و برکناری بنی‌صدر اتفاق افتاد، خاطرنشان کرد: بعد از حادثه ۶ تیر ۶۰، در سازمان تبلیغات اسلامی به خدمت مقام معظم رهبری رسیده؛ آقای جنتی افراد شرکت‌کننده در جلسه را معرفی می‌کرد؛ زمانی که نوبت به معرفی بنده رسید، سرم را پایین انداختم و خجالت کشیده؛ حضرت آقا بعد از شنیدن عنوان مسجد ابوذر فرمودند «مسجد خودمان» و ادامه دادند «در اولین فرصت برای برنامه‌ای به مسجد ابوذر می‌آیم» که در انتخابات ریاست جمهوری بدون هماهنگی به مسجد ابوذر آمدند. وی با بیان اینکه مجروح شدن مقام معظم رهبری در مسجد ابوذر را می‌توان تقدیر الهی دانست، گفت: اگر مقام معظم رهبری در ۶ تیر ۶۰ در مسجد ابوذر مجروح نمی‌شدند قطعاً در جلسه حزب جمهوری در ۷ تیر شرکت می‌کردند و به شهادت می‌رسیدند و این اراده و مشیت الهی بود که ایشان با مجروحیت در مسجد ابوذر مدتی را در بیمارستان بستری شوند تا از این گونه خطرهای مصون بمانند. با انفجار ضبط بمب‌گذاری شده جای برخورد ترکش‌هایش بر دیوار مسجد ابوذر تا مدت‌ها باقی بود و ما هم چند سالی آنها را نگه داشتیم تا یاد و خاطره این حادثه زنده نگه‌داشته شود؛ اما متأسفانه توجهی به این امر نشد و در بازسازی‌های جدید مسجد این اثر از میان رفت.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/23000/آيم-ميا-ابوذر-مسجد-فرصة-اولينا/>